

2. DEKA (23) sb f

deka (21), **dęka** (2); dęka : deka *HistRzym* (2 : 1).

-e- (3) *Mącz*, -é- (1) *KochFr*; a jasne.

sg N deka (6). ◇ G deki (5). ◇ A dekę (8). ◇ I deką (3). ◇ pl A deki (1).

Sł stp notuje, Cn s.v. puinał, Linde XVI w.

*Puginał, sztylet, mały mieczyk na obie strony ostry; pugio Murm, Mymer¹, BartBydg, Mącz; gladius parvus bis acutus BartBydg; sica Mącz (23) : Item Brony tha tha [!] aby przy łzobye myely Naprzod drzewo, myecz a thefak tho ieft kord a zadney yney rzeczy bandz tho maley albo wielkiew, tho ieft łthpicze deky noza *MetrKor* 26/62v; *Murm* 149; *Mymer*¹ 15; Pugio, instrumentum ferreum, longum et acutum, deka, ad transfigendum, koncerz, vel gladius parvus bis acutus, lateri adherens, deca vel sczipky *BartBydg* 126; *RejZwierz* 44b; [*Nigryte*] nofzą też y deki/ miecze mále/ tym obyczáiem iáko Maurowie *BielKron* 450v, 116v, 234, 274v, 399v [3 r.]; Sica, Dagá álbo deká. *Mącz* 391b, 330a; Pirwey niż fie to łtanie tą dęką fie zábiję. *HistRzym* 77, 77 [2 r.].*

*Zwoty: »dobyć deki« (3): á gdy corę łwoię nápoły vmárłą s płáčzem oblápił/ [*Wirginijus*] dobył deki przebił iá ná poły *BielKron* 119v, 49v; *PaprPan* Gg3.*

»dekę [*w kim*] utopić« (1): Sicam in corpore alicuius defigere, Dekę w kim vtopić. *Mącz* 126d.

*Przen: żart. o członku męskim (1) : Wyiadłes wızıtki recepty z áptéki/ Dla téy očíętnéy/ y niefáléy déki. *KochFr* 45;*

Synonimy: daga, koncerz, puginał, tasak, tulich.